

Förbundet Rättvis Jakt

För en levande landsbygd

Aktuellt!

2014-12-01

Friande dom i ”Lillhärdalsmålet”

Efter mer än 2 ½ års utredanden och slöseri med skattebetalarnas pengar kom så den friande domen onsdagen 26 november 2014. Bakgrunden var att fem personer (utan brukbara vapen) den 6 maj 2012 hade begett sig ut för att titta om det fanns några bävvar i grannskapet för en planerad bäverjakt med danska jaktgäster någon dag senare.

Då ingrep några efterföljare till medeltidens byfogdar, i form av länsstyrelsens ”naturbevakare”. Dessa skatteavlönade bevakare av den svenska landsbygdsbefolkningen trodde sig ha avslöjat ett grovt jaktbrott i form av planerad vargjakt. Några minuter senare var polishelikoptern i luften och polisbilar på väg mot den förmenta brottsplatsen. De fem ortsborna som var ute och tittade efter bäver greps och häktades. Husrannsakan gjordes i deras hem där bl.a. människens samtliga vapen och ammunition beslagtogs. Efter att ha suttit häktade och sedan varit frånhändade sina jaktvapen och annan egendom, bl.a. en motorsåg (?) kom så tingsrättens friande dom efter mer än 2 ½ års kränkningar och lidanden för de drabbade och deras familjer. I kombination sunt förnuft och rättssäker bedömning, frikändes de fem åtalade.

Befriad från allt ekonomiskt ansvar och besjälad av doktrinen att alla, utom åklagare och poliser är presumtiva brottslingar, utropade genast åklagaren Åse Schoultz segervisst att hon ska överklaga domen. I Dalarnas Tidning beklagar sig polisens talesman Anders Stikå över att polisen har otillräckliga resurser. Att resursbristen kan bero på sanslöst slöseri med förföljelse av hederliga skattebetalare, finns tydligen inte i ansvariga politikernas eller byråkraternas tankevärld. Hittills har Lillhärdalsmålet kostat uppskattningsvis 3 – 4 miljoner skattepengar. Förutom de kostnader och förluster som de oskyldigt gripna och åtalade drabbats utav.

Som jämförelse återgavs nyligen i massmedia ett exempel där en handikappad åldring bara får en (1) minuts hjälp med sin mat, resurserna (skattemedlen) räcker inte till mer en denna enda minut. Brist på allmänna medel anges även som motiv för att både ambulanser och brandbilar försvinner från den svenska landsbygden. En annan jämförelse med storpolitisk komik var att Sveriges utrikesminister, dagen efter domen i Mora tingsrätt, vid ett statsbesök i Ukraina utlovade extra ekonomiskt stöd till nöden i det krigshärjade landet med 10 miljoner kronor.

I praktiken en summa motsvarande vad svenska statens brände vid helikopterflygningar av en enda vargbastard (Rödluvan). När den svenska överheten inte har förstånd att skämmas över sin sanslösa hantering av svenska folkets skattepengar, flyttas skammen och misstroendet över till svenska folket både vad gäller inhemsk misär och internationell nödsituation.

När våra företrädare i riksdagen uppenbarligen inte vågar inse sanningen om vargproblemen, utan gömmer sig som skrämde kaniner i riksdagshusets labrynter, måste vi vanliga medborgare och skattebetalare ryta till så att det överröstar Stockholms ströms porlande brus.

Som medlemmar i Förbundet Rättvis Jakt är det både vår demokratiska rätt och plikt att med all den kraft vi förmår, arbeta för en förändring av hittillsvarande vanvettiga rovdjurspolitik.

Bernt Lindqvist